

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 408 – ПД

05.06.2013 г.

„БЪЛГАРСКА РОЗА” АД, гр. Карлово, е публично дружество, вписано под № РГ-05-0577 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор (КФН), и като такова е адресат на разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и на подзаконовите актове по прилагането му.

С електронна форма, вх. № 10-05-7457 от 02.04.2013 г., постъпила чрез единната система за предоставяне на информация на КФН по електронен път – e-Register, „Българска роза” АД е представило в КФН покана за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите (РГОСА) за 2012 г., насрочено за 06.06.2013 г., съответно за 20.06.2013 г. при условията на чл. 227, ал. 3 от ТЗ. В съответствие с изискванията на чл. 115, ал. 4, хипотеза първа от ЗППЦК и чл. 115, ал. 5, хипотеза втора от ЗППЦК поканата е обявена в Търговския регистър (ТР), воден от Агенцията по вписванията, на 08.04.2013 г., вписване № 20130408134412, и на интернет страницата на дружеството <http://www.bulgarianrose.bg>, в раздел „За акционерите”.

Предварително обявеният дневен ред на РГОСА за 2012 г. на „Българска роза” АД включва точка втора със следното съдържание:

„2. Предложение за разпределение на печалбата за 2012 г. Проект на решение: Съветът на директорите предлага дружеството да разпредели печалбата съгласно предложенията на акционерите на общото събрание.”

При преглед на представената покана и материалите към нея се констатира нарушение на чл. 115, ал. 2 от ЗППЦК във връзка с чл. 223, ал. 4, т. 5, предл. последно от ТЗ, тъй като липсва конкретно предложение за решение от страна на СД по точка 2 от дневния ред.

Чл. 115, ал. 2 от ЗППЦК определя задължителното съдържание на поканата за свикване на общо събрание на публично дружество и е императивна по своя характер, тъй като служи за гаранция за защита на интересите на инвеститорите и неотменимото им право да бъдат информирани за въпросите, които ще се обсъждат на събранието. Разпоредбата на чл. 223, ал. 4, т. 5 от ТЗ, към която чл. 115, ал. 2 от ЗППЦК изрично препраща, изисква поканата за свикване на общо събрание на акционерите, да съдържа дневен ред на въпросите, предложени за обсъждане, както и конкретни предложения за решения. Съгласно разпоредбата на чл. 251, ал. 2 от ТЗ, при едностепенна система за управление предложението за разпределение на печалбата се прави от съвета на директорите, който свиква общото събрание. Такова предложение в случая не е направено от управителния орган на публичното дружество.

На следващо място, разпоредбата на чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК определя реда по който акционери могат да предлагат решения по вече включени въпроси в дневния ред на събранието, а именно по реда на чл. 223а от Търговския закон – чрез представяне на предложенията в ТР не по-късно от 15 дни преди откриването на общото събрание, като най-късно на следващия работен ден след обявяването акционерите представят предложенията за решения и писмените материали по седалището и адреса на управление на дружеството.

В конкретния случай от формулировката на проекта за решение по т. 2 от дневния ред на събранието е видно, че решението по тази точка ще бъде взето „*съгласно предложенията на акционерите на общото събрание*”. При извършена справка по партидата на „Българска роза” АД в ТР се установява, че по т. 2 от предварително обявения дневен ред не са направени предложения за решения от страна на акционери по реда на чл. 118, ал. 2, т. 4 от

ЗППЦК. С оглед на това, предложение за решение по т. 2, направено на самото събрание, ще бъде в противоречие с разпоредбата на чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, освен ако не е изпълнена хипотезата на чл. 231, ал. 1 от ТЗ – на РГОСА да присъстват или да са представени всички акционери и никой да не възразява повдигнатите въпроси да бъдат обсъждани.

Липсата на конкретно предложение накърнява правото на сведение на акционерите, като не им позволява да вземат обосновано и информирано становище по точка от дневния ред, която предстои да се обсъжда на РГОСА на публичното дружество, включително с оглед изпълномощаването на представител на акционер за събранието.

Предвид констатираната липса на конкретно предложение за решение от страна на СД по т. 2 от дневния ред на РГОСА за 2012 г. на „Българска роза” АД, гр. Карлово, е налице и несъобразяване с императивната разпоредба на чл. 115, ал. 2 от ЗППЦК, определяща минимално задължителното съдържание на поканата за свикване на общо събрание на акционерите. Констатираното нарушение на разпоредба на ЗППЦК, което води до застрашаване на интересите на инвеститорите, представляват правна предпоставка за инициране на административно производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК, за което дружеството е уведомено с писмо, изх. № РГ-05-577-2 от 29.05.2013 г., изпратено на официално обявения в КФН електронен адрес на дружеството.

Със същото писмо е предоставен тридневен срок за представяне в КФН на обяснения и/или възражения по така иницираното административно производство. В предоставения срок, с писмо, вх. № РГ-05-577-2 от 31.05.2013 г., в КФН са постъпили възражения от публичното дружество. Според представляващия „Българска роза” АД обявената покана за свикване на РГОСА съдържа данните, изискуеми съгласно чл. 223 от ТЗ, включително конкретни проекти за решения по смисъла на ал. 4, т. 5 от същата разпоредба в съответствие с дългогодишната практика, прилагана не само от „Българска роза” АД, гр. Карлово, но и от много други български акционерни дружества, вкл. публични дружества. Във възраженията на дружеството се посочва, че СД се е съобразил с разпоредбата на чл. 251, ал. 2 от ТЗ, като се изтъква, че никъде в чл. 251 от ТЗ не е записано изискване за конкретно разпределяне на печалбата, а „предложение за разпределение на печалбата”, каквото предложение е направил и СД, а именно *„печалбата да бъде разпределена от акционерите на самото общо събрание”*. Във възраженията се посочва, че *„този подход ... е продиктуван и от икономически причини”*, като се обяснява, че в условията на финансова и икономическа криза е невъзможно да се планират паричните потоци за една година напред и доколкото счетоводната печалба в баланса на дружеството за съответната година не са налични пари, *„за Съвета на директорите е трудно да посочи в поканата конкретна сума за разпределяне 2 месеца преди събранието, защото може да се окаже, че към датата на РГОСА финансовото състояние на дружеството например се е влошило и не е финансово оправдано разпределяне на дивидент”*. Представляващият дружеството счита, че по този начин се защитават интересите на акционерите, тъй като те ще имат възможност към датата на самото събрание да преценят финансовото състояние на дружеството и дали е възможно изплащане на дивидент, *„който очевидно ще се изплаща от бъдещите парични потоци на дружеството”*. Във възраженията се твърди също така, че КФН няма правомощия да тълкува понятия от ТЗ, както и че в писмото на КФН неправомерно е употребен изразът *„във връзка с чл. 223, ал. 4, т. 5, предл. последно от ТЗ”* тъй като КФН има правомощия да следи дали са спазени само допълнително въведените изисквания за съдържанието на поканата по чл. 115, ал. 2 от ЗППЦК, но не и да следи за спазването на ТЗ. Във връзка с това се посочва, че в изпълнение на изискванията на чл. 115, ал. 2, т. 2 от ЗППЦК в обявената покана за РГОСА на „Българска роза” АД е посочено, че акционерите имат право да правят предложения за решения по въпроси, включени в дневния ред като *„крайният срок за*

упражняване на това право е до прекратяване на разискванията по този въпрос преди гласуване на решението от общото събрание”. Във възраженията е изразено несъгласие с „погрешното тълкуване” на КФН, че редът, описан в чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК лишава акционерите от възможност да правят предложения по същество на самото РГОСА, което е „в разрез с българската и европейската търговска практика”. В заключение се иска прекратяване на административното производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК.

Така изложените съображения не могат да бъдат възприети. На първо място следва да се посочи, че Комисията за финансов надзор осъществява общ финансов надзор, който съгласно дефиницията на чл. 1, ал. 2, т. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН) обхваща цялостната дейност на публичните дружества, а не само дейността им по ЗППЦК. В този смисъл и в качеството си на правоприлагащ държавен орган КФН има правомощия да извършва тълкуване на нормативни разпоредби не само от специалния закон.

Обстоятелството, че разпределянето на печалбата се прави по предложение от акционерите на самото РГОСА е „дългогодишна практика” на дружеството, няма отношение и не се отразява на законосъобразността на направеното предложение по т. 2 от РГОСА на „Българска роза” АД, гр. Карлово, насрочено за 06.06.2013 г. Действително разпоредбата на чл. 251, ал. 2 от ТЗ не съдържа текст за конкретно разпределяне на печалбата – изискването за конкретност се съдържа в разпоредбата на чл. 223, ал. 4, т. 5, хипотеза последна от ТЗ, която изисква поканата да съдържа конкретно предложение за решение по всяка точка от обявения дневен ред. Предложението следва да е конкретно – дали да се разпределя печалба или не. Не може да се приеме аргументът, че поради икономически съображения се изчаква последния момент, за да могат акционерите да вземат решение с оглед финансовото състояние на публичното дружество към датата на провеждане на РГОСА. Информацията за текущото финансово състояние не е задължително достъпна за акционерите и те взимат решението си въз основа на предоставените материали по дневния ред на РГОСА, включително годишният финансов отчет за дейността за 2012 г. и съдържащите се в него данни за финансовият резултат на дружеството през предходната година, а не както се твърди във възраженията на дружеството – въз основа на някакво предвиждане за бъдещите парични потоци.

Доколкото предложението по т. 2 от обявения дневен ред на РГОСА за 2012 г. на „Българска роза” АД, гр. Карлово, насрочено за 06.06.2013 г., не е конкретно, в случай, че акционерите желаят да направят конкретно предложение, това следва да бъде направено по предвиден в закона ред, описан в чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, както е посочено по-горе. Обстоятелството, че редът на специалния закон не е описан правилно в поканата за свикване на РГОСА, където се посочва, че крайният срок за упражняване на правото за отправяне на предложения по точки от дневния ред е до прекратяване на разискванията по този въпрос преди гласуване на решението от общото събрание, не е в състояние да дерогира императивната разпоредба на закона. Несъстоятелно е твърдението, че спазването на посочения в чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК ред е в противоречие с европейските практики, предвид обстоятелството, че същият е възприет именно в изпълнение на задължението на Република България да имплементира Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар. Целта на тази директива, включително на имплементираната въз основа на нея разпоредба на чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, е да гарантира предоставянето на информация на акционерите по точките от дневния ред, които следва да се обсъждат и по които предстои да вземат решение, в съответствие с принципите за прозрачност, пълнота и своевременност на предоставяне на информацията.

С оглед на гореизложеното възраженията на „Българска роза” АД, гр. Карлово,

постъпило в КФН с писмо вх. № РГ-05-577-2 от 31.05.2013 г., не биха могли да послужат като основание за прекратяване на откритото административно производство.

С оглед установеното от КФН закононарушение, както и обстоятелството, че опасността за интересите на акционерите на публичното дружество не е преодоляна, са налице правните предпоставки за издаването на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗКФН, чл. 213, ал. 4 от ЗППЦК, чл. 212, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 115, ал. 5 във връзка с ал. 2, предл. първо от ЗППЦК във връзка с чл. 223, ал. 4, т. 5, хипотеза последна и чл. 251, ал. 2 от Търговския закон (ТЗ), и чл. 215 от ЗППЦК във връзка с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК),

РЕШИХ:

Задължавам „БЪЛГАРСКА РОЗА” АД, гр. Карлово, да не подлага на гласуване точка 2 от обявения дневен ред на редовно годишно общо събрание на акционерите, насрочено за 06.06.2013 г., съответно за 20.06.2013 г. в хипотезата на чл. 227, ал. 3 от Търговския закон, касаеща приемане на решение за разпределение на печалба, освен ако не са налице условията на чл. 231 от ТЗ.

Съгласно чл. 214, ал. 2 от ЗППЦК решението подлежи на незабавно изпълнение, независимо от неговото обжалване.

Съгласно чл. 15, ал. 3 от ЗКФН решението може да бъде обжалвано по административен ред пред КФН по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съгласно чл. 15, ал. 4 от ЗКФН решението може да бъде обжалвано по съдебен ред пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му, съответно от произнасянето на КФН или от изтичането на срока за произнасяне на КФН, ако решението е било обжалвано по административен ред.

По производството не са правени разноси.

**ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КФН,
РЪКОВОДЕЩ УПРАВЛЕНИЕ „НАДЗОР
НА ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ”:**

НИКОЛАЙ ПОПОВ